

Rottweiler Posten

MEDLEMSBLADET FOR NORSK ROTTWEILERKLUBB
STIFTET 06.11.1933

Nr. 1/26

I denne utgaven:

- Oppdretterintervju
- Azravi kennel
- Fjellvettregler for
hund
- Førstehjelp ved ski-
-skader på hund
- HD-index
- Rottweilern som
redningshund
... og mer!

Azravi´s Arctic Ice
Foto: Ivar Aanes

Innhold

Side

Lederen har ordet	3 - 4
Rettelser fra 2/25	5
Redaksjonen melder	6
Sekretærens hjertesukk	7
Oppdretterintervju—Kennel Azravi	8 - 11
HD-prosjektet—av Robert Tenold	12 - 14
Norske Redningshunder—av Mona Herjuaune	15 - 19
Fjellvettreglene for hunder	20 - 21
Skiskader på hund	21 - 22
Min Rottweiler	23 - 24
Presentasjon av NRK TG Tromsø	25 - 26
Oversikt over klubbens TG-er og kontaktinfo	27
Det historiske hjørnet	28 - 30
Årets mestvinnende hunder 2025	31 - 33
Oversikt over diplomer for oppnådde resultater i 2025	34 - 35
Terminliste	36
På reisefot med hund i EU/EØS-land	37 - 39
Barnas Hjørne	40
Informasjon om neste utgave	41

Lederen har ordet

Våren er jammen meg rett rundt hjørnet, og med den kom vår egen Generalforsamling.

Bare så alle er klar over det; å sy sammen disse dokumentene tar mange, mange timer og dager! Det er en nerdejobb som krever fokus og kompetanse for å få det rett. Vi har tilfeldigvis verdens dyktigste sekretær, som med bittelitt hjelp fra oss andre har kontroll. Og det er så godt jobbet!!! Neste gang dere ser Lena Davidsen; fortell henne at det hun gjør blir satt veldig pris på!

Hovedstyret er fornøyd med årets forberedelser til og gjennomføring av GF – vi er også fornøyd med å få stor støtte og gjennomslag for de forslagene vi kom med.

Vi oppfordrer alle som lurte på hva som egentlig ble sagt av hvem, til å lese referatet når det kommer ut; det noteres et par feilinformeringer i sosiale medier. Men det er jo slik det pleier å være.

Litt oppdateringer om saker som har vært: I saken på vegne av våre to oppdrettere mot Norsk Kennel Klubbs sekretariat kan vi melde om at NKK måtte gi seg på alle punkter. Det har tatt 2 år, mengder med mailkorrespondanse, juridisk bistand og involvering av både HS i NKK og Kontrollkomiteen - før sekretariatet kom fram til at Norsk Rottweilerklubb hadde rett hele tiden, og ga seg. Oppdretterne fikk stamtavlene sine uten restriksjoner.

Vel og bra, men da tilliten vår er noe lav til NKK vil vi gjerne ha dette nedfelt i en skriftlig avtale – noe vi har gjort kjent for NKK og bedt om et møte. Som vanlig, må jeg nærmest si, har de ikke svart på vår henvendelse.

Vi har fått tettet hullet hos NKK for krav om

mentaltesting av foreldredyr - også for de bosatt utenfor Norden. Det er komplett uforståelig og fullstendig unødvendig at en person i NKK kan initiere så mye bråk! Og hadde det bare vært oss det dreide seg om, men det er jo ikke det!? Kjapp runde blant bekjentene i andre raseklubber forteller oss at det er mange som er fortvilte, sinna og rådløse. Frustrasjonen er stor, og jeg mistenker at det fram mot Representantskapsmøtet i mai forberedes flere innlegg om akkurat dette. Vi i Norsk Rottweilerklubb har forberedt vårt.

Det er altså fremdeles slik at dersom du skal utenlands (utenfor Norden) å parre tispene din, må det søkes dispensasjon. Søknaden bør sendes om oss først, for raseklubbens uttalelse, før den skal til reg-avdelingen i NKK. Søk FØR du drar. Ha på plass en god begrunnelse for hvorfor du vil gjøre denne parringen. Så lover jeg at vi ikke kommer til å slippe saken, ting skal mer på stell, og når vi har klart det, får dere beskjed.

I skrivende stund har styret stemt over vårt forslag til innspill på "Utkastet til strategi 2026-2030" fra NKK. Kan vel uten å røpe for mye si at vi ikke er imponert over handarbeidet i strategiutkastet og etterlyser flere ting vi opplever som viktige. Tipper dette også blir en stor diskusjonssak på kommende RS.

Hva skjer ellers i Norsk Rottweilerklubb om dagen?

Tja, vår SoMe-ansvarlige Linda har fått til rekordoppmerksomhet på våre Facebook-sider. Litt humor og litt alvor.

Litt fakta og litt spørsmål. 248 974 visninger i februar måned (!) er uansett verdt all mulig ros – neste gang dere ser Linda Lønne Engen, klapp henne på skuldra, og si GODT JOBBET!!! Vi snakker februar, altså - normalt en av de dørleste SoMe-månedene i året for en raseklubb som vår!! Planene mot vår - sommer - høst 26 er spikret, Pinsesamlingen er allerede utvidet med et par nye lag og FULL IGJEN, med ventelister!

Dommerne for årets utstillinger virker klare, mentaltestdommere, fig´er og testledere er mer eller mindre linet opp. Konkurranser og prøver er meldt inn, og flere kommer. Som noen kanskje har merket seg stilte det meste av hovedstyret til gjenvalg. Vi er i siget og vi har et par prosjekter vi tenker at det hadde vært greit å følge opp. Det betyr jo ikke at vi blir sittende til evig tid – og motkandidater er bare sunt. Rent organisatorisk og demokratisk ønsker jeg flere som vil jobbe med og for Norsk Rottweilerklubb på fritiden.

Ikke det at det ikke tar energi! Jeg kan berette at vi til tider er lynende uenig i styret og har store og høylytte krangler. Poenget er at uenighet ikke er farlig, av uenighet og stort engasjement kommer det ofte svært gode ideer eller løsninger fram i solen. Og så er det mitt og vårt felles ansvar å roe gemyttene og komme til enighet i sakene. Og vi klarer stort sett å fronte ting i fellesskap. Det går nærmest ikke en eneste dag uten at vi har kontakt på styrechaten, enten på sak eller en eller annen morsom kommentar til noe. Eller et hjertesukk.

Jeg kan huske **en** sak, hvor vi til slutt ble enige om at her er vi så uenige at vi lar denne ligge, vi må ha bedre argumentasjon, bedre forberedelse av sak, før styret lander dette, eller sender det til GF for avstemning. Jeg har en grunnleggende respekt for demokratiske prosesser – sjelden har jeg opplevd det mer satt ut i praksis enn det vi gjør i hovedstyret. Det går fordi alle er genuint opptatt av rasen og fremtida.

Alt i alt er jeg svært fornøyd med styrearbeidet. Det er høyt under taket. Mye engasjement. Det er latter og skravling og meninger som flyr rundt, sammen med uenighetene. Men det jobbes altså knallhardt for alt det vi får til og vil få til.

Det er et offensivt hovedstyre som tar fatt på 2026 - mye planer og mye arbeid venter.

Nok en gang har det gått lang tid siden sist jeg skrev en leder. Jeg tror ikke på regelmessighet for dette, heller, mer på at når jeg har noe å si, så kommer det heller noen ord da. Det er sikkert noe jeg har glemt å ta med også - bær over med det!

Takk til de som møtte for et ryddig GF –

Nå er tiden inne for å ønske våren velkommen!

Hilsen Ann

Rettelser fra utgave 2/25

Rettelser fra forrige utgave:

I forrige utgave ble det publisert en versjon av mitt intervju som inneholdt faktafeil. For ordens skyld presiseres det: Jeg oppfant ikke måleinstrumentet som benyttes av ADRK – dette ble utviklet av klubben selv, på et tidspunkt før jeg begynte å sykle.

Jeg beklager eventuelle misforståelser dette kan ha ført til. Jeg vil også benytte anledningen til å takke alle som har bidratt med materiale til arbeidet med rottweilerhistorien – privatpersoner, oppdrettere, bekjente og venner.

/Robert Tenold

Redaksjonens svar:

Redaksjonen beklager også dette på det aller sterkeste, både ovenfor Robert og andre som måtte være berørt av dette. Dette vil rettes opp før innsendelse til Nasjonalbiblioteket, og vi vil legge opp en korrigerert versjon på klubbens hjemmeside.

Slikt som dette skal selvfølgelig ikke skje.

Vi takker Robert for hans bidrag og samarbeid med Rottweilerposten, og vi skal sikre at slikt ikke skjer igjen ved at han leser over før utgivelse.

Elin v/Rottweilerposten

Norsk Dyrehelse

DOGSHOP.NO

Redaksjonen melder

Elin Dalum Randen
v/ Rottweilerposten

Først og fremst vil jeg få beklage at forrige utgave ble noe rotete. Forklaringen på dette er at den av en eller annen årsak har blitt tilbakestilt til en eldre utgave. Masse arbeid ble borte. Skal ærlig innrømme at undertegnede var litt blank i øynene da dette ble oppdaget! Utgaven vil rettes før den sendes inn til Nasjonalbiblioteket. Jeg opplevde også at flere med «@etternavn.no-adresser» ikke mottok vedlegg, enda jeg forsikret meg om at utgaven ble lagt ved. Ergerlig. Både at utgaven ikke ble så bra som den i utgangspunktet var, og at noen opplever å ikke få vedleggene! Det er ikke så mye annet å gjøre med den saken enn å beklage, utbedre og gjøre sitt beste for at samme feil ikke gjentas.

Påskan nærmer seg med stormskritt, og mange skal kanskje til fjells med hundene sine. Det er variabelt hvor mye snø det er igjen i vårt langstrakte land. Hundene våre kan skade seg, akkurat som oss. Med enkle grep kan du utvide førstehjelpsskrinet – og også ha på plass utstyr til å hjelpe hunden når uhellet er ute!

Jeg har fått tillatelse til å gjengi et blogginnlegg fra Lillehammer Dyreklinikk i dette bladet – og håper at det kan bidra til minst én skade mindre i år.

Ellers settes det fokus på rottweileren i arbeid i denne utgaven. Mona Herjuaune har sendt oss et informativt innlegg om Norske Redningshunder; hvordan man går fram for å bli en godkjent ekvipasje i NRH og litt om hennes egen erfaring som mangeårig hundefører i NRH.

For at rottweileren skal kunne brukes i arbeid er vi avhengig av friske og sunne individer. Robert

Tenold skriver om HD-prosjektet i regi av Norsk Rottweilerklubb. Også har vi denne utgavens oppdretterintervju, som er med Ivar Aanes v/ kennel Azravi. Med dette og masse annet, håper jeg at denne utgaven faller i smak! Ønsker dere alle en riktig god påske, også håper jeg at jeg ser mange av dere på Pinsesamlingen i år! Fortsett å sende inn saker, bilder, resultater, reisebrev, meninger med mer! Uten deres bidrag blir det ingen Rottweilerpost.

Hilsen Elin og Frigg

Foto: Elin Dalum Randen

Sekretærens hjertesukk...

Kjære medlemmer,

Jeg vil gjerne dele et lite hjertesukk – fordi jeg virkelig bryr meg om klubben vår og alt vi får til sammen.

Som hovedstyre legger vi ned en stor innsats for at Norsk Rottweilerklubb skal være en trygg, ryddig og levende klubb for alle som er glade i rasen. Vi følger opp saker, svarer på henvendelser, skriver uttalelser, jobber mot NKK når det trengs, og passer på at medlemmenes interesser blir ivaretatt.

Det er dere som eier klubben, dere som eier midlene – og vi står i dette primært for dere!

Men jeg må innrømme at det noen ganger føles litt stille på andre siden.

Hvert år minner vi om innsending av resultater til Årets mestvinnende og Diplomer som deles ut på generalforsamlingen. Disse resultatene må sendes inn innen fristene, både for å kunne kontrolleres og for å være klare til presentasjon på GF. Likevel opplever vi ofte at frister glipper, at vi må mase flere ganger – og at noen blir skuffet når resultater ikke kan tas med fordi de kommer for sent. Jeg bruker utrolig mye tid og energi på dette, men listene blir ikke komplette og helt oppdatert med mindre dere sender inn.

Vi får også henvendelser om anbefalinger, dispensasjoner og andre saker der vi jobber hardt for medlemmene. Vi sender søknader, skriver anbefalinger, hjelper til med arrangementer, følger opp, og bruker tid på at dere skal få til det dere driver med. Enten det gjelder oppdrett, stevner, økonomi, eller generelt alle spørsmål dere måtte ha. Det hadde det varmet enormt med et lite «takkk for hjelpen». Vi trenger ikke applaus – men et lite nikk i retning av at jobben

vi gjør blir lagt merke til, at den faktisk betyr noe.

Dette hjertesukket handler ikke om frustrasjon, men om et ønske: At flere engasjerer seg, følger med, svarer på henvendelser, sender inn resultater i tide – og er litt tettere på klubben de faktisk eier.

For vi vil dere alt godt!

Vi vil gjøre klubben sterkere, mer åpen og mer levende.

For å få til dette trenger vi dere med på laget – ikke bare når noe går galt, men også i hverdagen.

Vi som sitter i hovedstyret og jobber for dere medlemmene gjør dette frivillig, ja vi jobber på dugnad for rasen, og for dere! Utenom denne dugnaden har samtlige av oss en fulltids jobb, familie og egne hunder.

Tenk litt på det alle sammen!

Takk til alle som allerede bidrar, heier, støtter og følger opp.

Dere er gull verdt.

Og til dere andre: vi håper dere vil bli litt mer med.

Det gjør jobben vår lettere – og klubben bedre.

Varm hilsen

Lena Davidsen

Sekretær, Norsk Rottweilerklubb

Azravi kennel

Hvem er du/dere?

Vi heter Ivar Aanes og Beathe Schultz, og har et oppdrett av Rottweiler og Greyhound. Vi fikk vårt første kull i 1991, da med Greyhound. Da bodde vi på Hamarøy, men flyttet til Trøgstad i 1998 etter videreutdanning og tilbud om jobb på Høgskolen i Akershus. Det var en fin tid der, men en bilulykke i 2003 satte en stopper for et godt arbeidsliv.

Hvordan startet interessen for rottweiler?

Ironisk nok ble min kjærlighet for rottweiler tent når jeg så en skrekkfilm fra slutten av 70-tallet, Omen. Selv om scenene rottweilieren hadde i filmen ikke var de snilleste, sa jeg at en slik hund skulle jeg engang ha. I 1988 fikk jeg, ved et tilfeldig besøk sørpå hos noen med rottweiler, min første valp. Det var en hanne med navn Dixros Champ Hero, for øvrig onkelen til den mye mer kjente Rottriver's Gaston. Vi ble et skikkelig

radarpar, sikkert fordi vi hadde bursdag på samme dato. Han var en herlig hund som lærte meg mye, ikke minst fikk jeg se hvor dyktig rottweiler er på spor, søk og lydighet uten at jeg viste noe om det i den tiden. Han gjorde det også veldig bra på de få utstillingene vi var på.

Når startet dere oppdrett?

Som nevnt hadde vi vårt første kull i 1991, men første rottweilerekullet kom ikke før vi hadde flyttet til Trøgstad, og 30 januar 1999 ble det født 6 valper, 5 hanner og 1 tisper. Moren til kullet var Rovaleco's Yvox-Yrox som vi anskaffet i 1992. Vi fikk noen kommentarer fordi vi ikke brukte et tema på navnene i stedet for en bokstav på vårt første kull.

3 generasjoner: Rovalecos Yvox Yrox,
Azravis Grace og Azravis Scsi
Foto: Ivar Aanes

Hva er målsetningen med deres oppdrett?

Det var ikke noe klubb i nærheten når vi bodde på Hamarøy, men etter vi flyttet til Trøgstad, kom vi med i en trivelig gjeng som trente bruks, og da ble lidenskapen for den hundesporten tent. Vi oppfordrer alltid våre valpekjøpere å gjøre som oss, trene med brukshundgrupper og klubber for at rottweileren skal få bruke sine flotte egenskaper. Vi er sikre på at aktiviteter innenfor bruks, IGP og lignende bidrar til en lykkelig hund, passivitet er ikke bra for rasen, det er jo tross alt en "working dog". Å se hvor glade hundene er når du kommer på trening for å gå spor, trene feltsøk eller lydighet, gir energi og glede også for oss, da yter vi også det lille ekstra for at hundene skal ha en god dag.

Hva er viktig for dere i avlsarbeidet?

God helse på hundene er vi alltid opptatt av når vi planlegger kull. Vi følger rottweilerklubbens avlskriterier da vi mener disse er viktige for rasen. Da sier det seg selv at det er sjekking av helse og mentalitet som står i fokus. Vi benytter også oss av andre oppdrettere som vi har kjent i mange år for å prøve å sikre oss om at de individene vi har tenkt på er gode. Vi er privilegert som har slike venner som vi kan spørre, å finne rette kandidat er ikke lett, men selv om man har funnet en flott kandidat, kan man være uheldig med resultatet.

Noen kull er man uheldig med røntgenresultatene på en eller flere og det gjør at man får store utfordringer med tanke på videre avl. Vi har vært veldig heldige å ha flotte valpekjøpere som har latt oss bruke deres tisper på våre kull når de som vi selv hadde tenkt å bruke i videre avl ikke har vist seg egnet med f.eks. uheldig røntgenresultat.

Hva er deres krav til valpekjøpere?

Våre valpekjøpere må gjennomgå et personlig intervju før de får vite om de er, etter vår mening, skikket til å få valp fra oss. For noen høres kanskje dette strengt ut, men vi har gjort dette i alle år og det er mange som ikke har gått gjennom nåløyet. Vi tenker alltid på det beste for valpene og er vi i tvil venter vi heller til det kommer en bedre kandidat. Heldigvis har dette fungert veldig godt og det har også gitt oss mange gode valpekjøpere. Ellers krever vi at valpene må HD og AD-røntges og mentaltestes. I tillegg ønsker vi at det tas en øyelysning og at de er aktive med hundene, gjerne innenfor bruks. Noen har prøvd det og har selv blitt ivrige og gode innenfor det, også er det noen som liker å stille ut hundene. Vi er også veldig stolte over at noen valpekjøpere har satset mye innenfor RIK-sporten, da må vi nevne Heidi Bjørnflaten som fikk tittelen IPO1 med Azravi's Rado.

Azravi's Corona Cash

Foto: Ivar Aanes

Ivar Aanes til høyre.
Ambolts Oj-Da ble BIS-veteran

Hvor mange hunder har dere i dag, og hva gjør dere av aktiviteter med disse?

I dag har vi 5 hunder hjemme, 3 greyhounds og 2 rottweilere. Rottweilerne, NO DK UCH NOJUB CH NOJUBV-23 BH-VT IBGH 2 SpH-D Azravi's Corona Cash og vårt nye håp på 10 mndr Azravi's Elite Edition (Easy) brukes til bruks og utstilling. Vi trener mye spor og den unge damen har, i likhet med sin onkel, vist meget gode resultater på skogsøvelsene, så dette gleder vi oss til i fortsettelsen.

Hva er deres beste hundeminner?

Etttersom vi har 2 raser har vi noen flotte minner fra begge rasene.

Det største og stolteste minne er vel uten tvil da

vi fikk NKK's oppdretterpris 2024.

På greyhound har vi bl.a. hatt både Verdensvinner, Europavinner + mange championater og vinnertitler.

På rottweiler har vi også hatt noen gode minner, det er jo en større rase men vi har noen som har satt sine spor litt mer enn de andre. INT(CIB) N UCH NV-07 BH Azravi's Independence (Indi) har satt spor etter seg. Han var en hund som alle falt for, både to og firbente. Han er også far til ett av våre kull og brukt på noen andre, bl.a. tok vi en parringsvalp, NORD (NO DK SE) UCH KBHV-13 KBHVV-17 Unafortuna's Capri Go To Azravi.

Azravi's Independence (Indi) - Norsk Vinner 2007 (Foto: Steinar T. Moen)

Hun ble egentlig starten på brukssporet mitt og vi gjorde det veldig bra med tanke på vår lille erfaring innenfor bruks. Indi brukte vi som nevnt selv på ett kull. Det var med den fantastiske CIB NO DK UCH DKVECH BH KBHV-15 NOV-2021 NORDVV-2021 DKVV-2021 Ambolt's Oj-Da. Det var et privilegium å ha henne i 10 minnerike år. Også var det veldig stort å bli både jubileumschampion, jubileumsvinner og mestvinnende rottweiler i 2023 med NO DK UCH NOJUB CH NOJUBV-23 BH-VT IBGH 2 SpH-D Azravi's Corona Cash. Cash ble også klubbmester i klasse D spor i 2024. Jubileumsvinner og Nordisk vinner 2023 ble Cash sin mor NO DK CH NOVet CH NOV-25 Oslv-25 NordV-23 NOJUBV-23 BH-VT IBGH 3 Azravi's Zina. Dette er bare noen av hundene vi har hatt noen flotte år med, både i

skog, bane og utstillingsring. Men det beste er våre valpekjøpere som gjør flotte ting med sine hunder, uten dem hadde det ikke gått.

Stafettpinnen skal videre – hvem sender dere denne til, og hvorfor?

Å gi stafettpinnen videre er litt vanskelig, det er jo mange flotte oppdrettere i Norge og det har kommet mange til i vår tid. Men jeg ønsker å sende stafettpinnen videre til en nyetablert oppdretter, Kjell Hogrenning - **kennel Rondane Royal**. Synes det kan være spennende å sende stafettpinnen annenhver gang til "nye" og "eldre" oppdrettere.

Ivar Aanes

Azravi's Zina, Azravi's Corona Centa og Azravi's Dark Beauty
Foto: Ivar Aanes

HD-Index

- Et kritisk blikk på systemer og praksis

Av: Robert Tenold

For noen år siden ble HD-indeksen introdusert i Sverige, og Norge fulgte raskt etter. Indeksen har et viktig formål: Den vurderer en rekke faktorer basert på statistiske metoder, blant annet ved bruk av "Best Linear Unbiased Prediction" (kilde: <https://rottweilerklubben.se/information-om-skks-index-for-hd-och-ed/>). Lignende modeller har vært benyttet i mange år i den tyske Rottweilerklubben ADRK, hvor HD-indeksen kalles DOGBASE-indeks. Dette systemet omfatter flere egenskaper, som HD, AD, overbitt og hodeform.

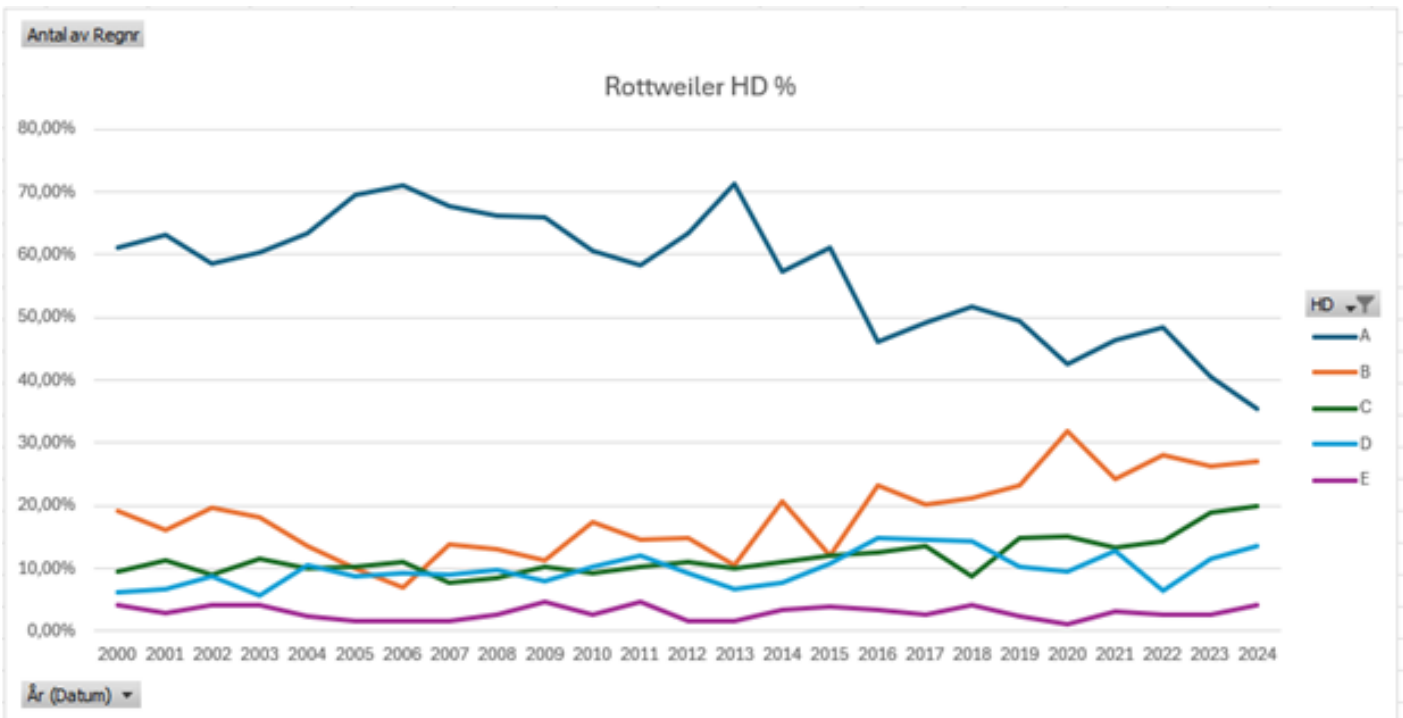
Det tyske systemet skiller seg ut ved at skalaen er motsatt av den norske; en score på 90 i Tyskland tilsvarer 110 i Norge. I Tyskland er avl på rottweiler strengt regulert gjennom ADRKs avlsprogram, noe som i praksis gjør det nærmest umulig å bruke utenlandske hunder i avl. Dette lukkede systemet gir et mer pålitelig datagrunnlag, ettersom man har full historikk på alle hunder i databasen.

Et eksempel: Jeg hadde tidligere en tysk hund med en Dogbase-score på rundt 85, noe som tilsvarer 115 i det norske systemet. Når slike hunder registreres i NKKs system, blir de ofte klassifisert som "ukjente" fordi stamtavlen enten ikke kobles korrekt, eller fordi det finnes få eller ingen søsken/avkom i Norge. Dette gir et helt annet utgangspunkt sammenlignet med norske hunder med komplett slektstre i databasen.

Mye av rottweileravlen i Norge er avhengig av nytt genetisk materiale fra utlandet, særlig fra Tyskland. Datakvaliteten i Dogweb er imidlertid begrenset: flere tyske hunder er registrert flere ganger med ulike HD-indekser, slik at tilfeldigheter kan avgjøre hvilken indeks NKK tilordner. I tillegg legges stamtavlen ofte ikke inn i sin helhet for importerte hunder, noe som kan gi et misvisende bilde av hundens genetiske status og dermed svekke indeksens pålitelighet. Dette er en svært vesentlig begrensning ved systemet.

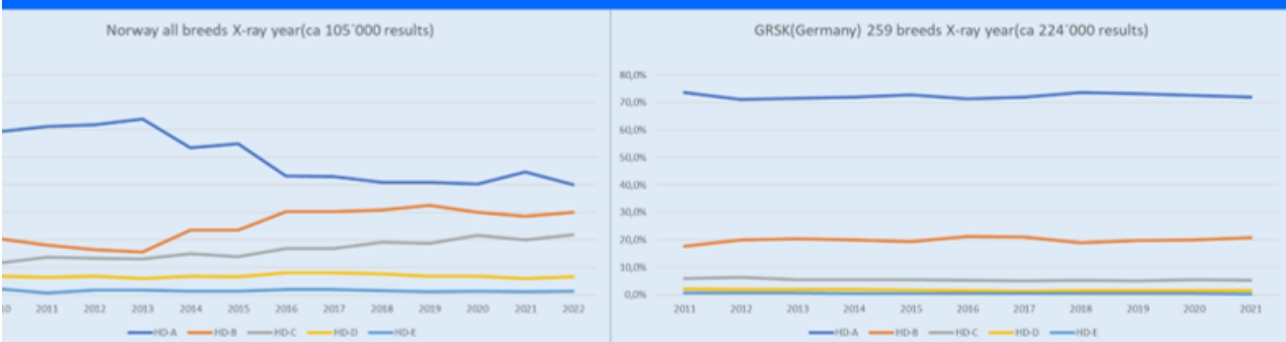
Forskjeller i avlesning og resultater

HD-indeksen er et nyttig verktøy, men trenden for HD-resultater har vært negativ de siste årene.

Sammenligner man alle raser i Norge med situasjonen i Tyskland, fremstår resultatene i Norge som svake.

Trend Norge vs Tyskland (alle raser)

2010 & 2019 is the data for the top 10 breeds
rest is for all breeds

Dette gjelder til tross for at begge land har fokus på HD og bruker indeksbaserte systemer.

Reiser man spørsmålet om tyske oppdrettere oppnår bedre resultater fordi de har bedre avlshunder, er svaret ikke åpenbart. For å undersøke dette nærmere, ble de samme hundene avlest i Tyskland ved bruk av identiske HD-bilder.

Avlesningen ble utført av en spesialist som utelukkende vurderer rottweiler, og som ikke kjente til de norske resultatene på forhånd. Dette er ADRKs offisielle HD-avleser.

Resultatene var påfallende: 72 % av de norske hundene fikk en bedre diagnose i Tyskland. Av totalt 18 hunder fikk 13 forbedret resultat, mens kun én fikk en dårligere vurdering.

Resultater Norske Rottweilere

- 72 % fikk en bedre diagnose
- 13 av 18 hunder fikk et bedre resultat
- 1 av 18 fikk ett dårligere resultat

	HD result	ADRK	NKK
SRW	C		C
DRW	B		C
21	A		C
19	A		B
19	B		B
21	B		C
17	A		C
21	D		E
21	B		C
21	B		C
18	B		C
19	C		C
20	D		D
21	B		C
21	D		C
20	A		B
20	A		B
20	A		B

Det er verdt å merke seg at Gesellschaft für Röntgendiagnostikinformation (GRSK) er den faginstansen FCI og NKK bruker som referanse (se <https://www.nkk.no/getfile.php/132132664-1700141720/Dokumenter/Om%20NKK/Organisasjonen/Sunnhetsutvalget/Sunnhetsutvalget%20DIV/Sluttrapport%20HD.pdf>).

HD er utvilsomt et problem i rasen, men det er grunn til å spørre om dagens praksis bidrar til å forsterke problemet – ved at friske hunder tas ut av avl, aktivitet eller i verste fall avlives på grunn av en diagnose.

Forfatteren vil fortsette å belyse og dokumentere denne problemstillingen i kommende utgaver.

Rottweiler som redningshund

Tekst og fotorettigheter: Mona Herjuaune

Å trene fram en redningshund er også å trene bruks, men med redningshundtrening er det i tillegg mye utdanning av hundefører. Sammen skal hund og fører bli en ekvipasje som skal være en ressurs for redningstjenesten – det vil si kunne være med ut og redde liv.

Som «redningshundentusiast» i 32 år, og med fire godkjente redningshunder så langt (den femte er under utdanning), synes jeg det er moro å kunne skrive noen ord om rottweileren som redningshund og utdanningen fram mot det endelige målet.

Om meg

Jeg heter Mona Herjuaune og har hatt rottweiler siden 1990. Den første hunden jeg hadde var et typisk førstegangskjøp med feil: useriøs oppdretter og en hund som var mentalt svak. Likevel ble han 10 år, til tross for utfordringene han hadde – og ikke minst de han ga oss i hverdagen.

For å gi ham litt mental trening startet jeg ganske raskt i hundeklubben der jeg bodde, og begynte å trene bruks. Da fikk jeg «blod på tann». Dessverre var det få som var interessert i å trene, og etter hvert ble jeg oppmerksom på Norske Redningshunder. De hadde en egen treningsgruppe, og jeg fikk være med der. Da var jeg «solgt».

I 1993 startet jeg i Norske Redningshunder, og har vært der siden. I dag er jeg instruktør og dommer i ettersøkning og USAR, samt distriktsin-

struktør i distrikt Østfold og Follo. I tillegg er jeg inne i min andre periode i FTU (Fagteknisk Utvalg). FTU har hovedansvaret for utdanningen i NRH – både faglig innhold og utdanning av nye instruktører. Som instruktør har jeg også vært heldig å få reist rundt i hele Norge inkl Svalbard i tillegg til flere turer til utlandet for å jobbe med våre samarbeidspartnere der.

Mine redningshunder

Jeg har bare hatt rottweilere som redningshunder:

- **Tia** – godkjent i perioden 2000–2005. Hun var NUCH og godkjent redningshund (sommer).
- **Ambolt's Anonym Argh (Argh)** – godkjent 2006–2011. Han var trippelgodkjent: lavine, ettersøkning (sommer) og USAR (tidligere ruin).
- **Ambolt's Kirvill (Tia)** – godkjent 2013–2021, ettersøkning og USAR.

Ambolt's Tingeling (Tingeling) – godkjent 2019–2024, ettersøkning og USAR.

I dag har jeg **Türingen's Melodi (Vilje)** på 2 år, som er under utdanning. Målet er at god og målrettet trening gjennom 2026 forhåpentligvis kan krones med godkjenning sent på høsten.

Mona og Tingeling

Argh i vannsøk

Hvordan går man fram om man vil trene redningshund?

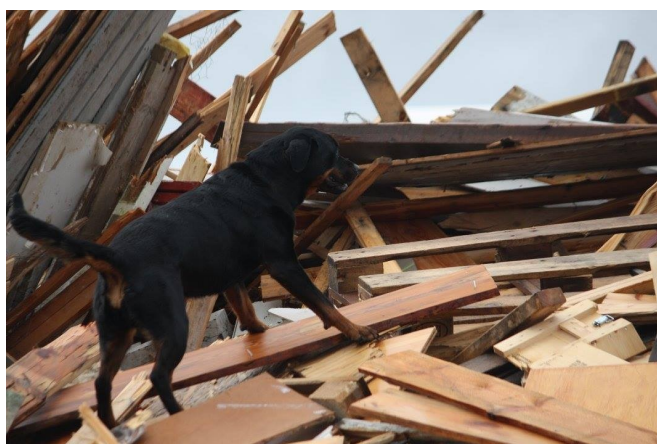
Det første du bør gjøre, er å sjekke om det finnes et treningsmiljø i nærheten av deg. Det er treningsgrupper i alle distrikter, samt en egen treningsgruppe på Svalbard. For å finne ditt distrikt, gå inn på www.nrh.no og trykk på «distrikter» øverst til høyre på siden. Der finner du videre kontaktinformasjon.

Utdanningen er delt inn i fire moduler

- **Modul 1 og 2 – fellesutdanning** Disse er obligatoriske for alle, uansett om du velger ettersøkning eller lavine. Her inngår blant annet grunnkurs, førstehjelp, utmarsj og kartlegging av hund. Grunnkurs og utmarsj tas kun én gang, uansett hvor lang tid man bruker fram til godkjenning.

- **Modul 3 – utdanningsmodul** Her ligger alle læringsmålene som må være godkjent før man kan gå opp til eksamen. Etter hvert som målene nås, blir de attestert av instruktør eller senior hundefører med attesteringsrett. Når alt er godkjent, går man opp til tentamen. Man er vanligvis i modul 3 i cirka 1–1,5 år. For de som kjenner NRH fra før, tilsvarer dette det som tidligere var B-godkjenning.

- **Modul 4 – eksamen** Etter bestått tentamen kan man melde seg opp til eksamen. Førstegangsgodkjenning og første re-godkjenning gjennomføres på hovedkurs, som er én uke med

sammensatte oppgaver basert på modul 3. Re-godkjenning skjer hvert annet år. Fra og med andre re-godkjenning gjennomføres eksamen lokalt.

Total utdanningstid

Fra oppstart til ferdig utdannet redningshund tar det normalt rundt tre år.

Innhold i modul 3 ettersøkning (det som er godkjenning for barmark):

- E-1 Forberedelser og taktikk
- E-2 Rundering
- E-3 Ivaretagelse av pasient
- E-4 Teigsøk/områdesøk
- E-5 Generalisering av melding
- E-6 Patruljegang
- E-7 Flankesøk
- E-8 Sporoppsøk
- E-9 Spor
- E-10 Urbansøk
- E-11 Første hundefører
- E-12 Førsteinnsats
- E-13 Mørkesøk
- Tentamen

Dette kan se voldsomt ut, men alt læres steg for steg og man starter jo med trening allerede når hunden er valp. Noe av innholdet er rettet kun mot hundefører, som forberedelser og taktikk, første hundefører, førsteinnsats og ivaretagelse av pasient.

Saga på USAR-søk i en stor plankehaug.

Egner rottweilere seg som redningshund?

Definitivt! Jeg får ofte spørsmålet om jeg ikke kunne tenkt meg å trene en annen rase. Jeg har sett mange raser i trening, men ender alltid opp med rottweiler. Aller raser har sine + og – og de minusene jeg finner på andre raser, har jeg ikke lyst til å jobbe med ☹️ Selv om rottweilieren er stor hund, er det rette individet en arbeidsmaskin som elsker å jobbe. Det kan se imponerende ut med hunder som løper fort og «flyr» avgårde, men min erfaring er at de som løper fortest ofte også er mer unøyaktige. Rottweilieren går jevnt og trutt og har svært god utholdenhet. Samtidig er de jo individer, og ingen av mine hunder har vært like i trening. Jeg har alltid måttet tenke meg om i treningen for å gi akkurat *det* individet det den trenger.

Når jeg velger valp, ser jeg først og fremst på det sosiale. Har du en hund som elsker mennesker, er det heller ikke noe problem å få den til å lete etter folk i skogen. Så er selvsagt det mentale viktig: hunden må takle å jobbe i ulike miljøer, med forstyrrelser og møte mange «rare» mennesker. Som godkjent redningshund vil den møte mange forskjellige typer mennesker ute på oppdrag. En mentalt sterk hund er også langt mer utholden.

Jeg har vært heldig og hatt samme oppdretter i over 20 år – en som også vektlegger sosiale, mentalt sterke hunder og som selv konkurrerer og kan vise til gode bruksegenskaper. Da jeg måtte velge ny hund nå, hadde de dessverre ikke kull. Jeg fant derfor en solid og seriøs oppdretter i Sverige, som

har drevet med oppdrett i over 40 år og selv konkurrerer med sine hunder, og de har gitt meg det samme jeg har hatt i de tre forrige.

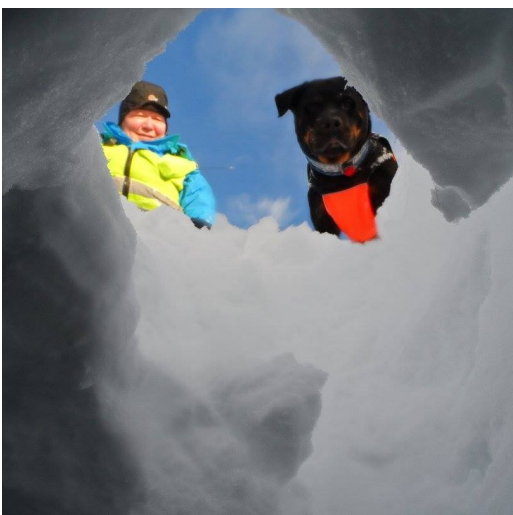
Hvorfor redningshund?

Kombinasjonen av å være ute i naturen sammen med hunden, og samtidig få mange gode venner i et trygt og inkluderende treningsmiljø, er en stor drivkraft. I tillegg er sluttresultatet at man faktisk kan være med på å redde liv.

Å være hundefører er en «jobb» 24/7/365. Du kan bli oppringt når som helst – også midt under julemiddagen. De som følger med på nyhetene, vet at det også i 2025 ble kalt ut til søk etter savnet person på selve julaften. Mange frivillige stilte opp. Det er ikke bare Norske Redningshunder som bidrar, men også Røde Kors, Norsk Folkehjelp, Redningsskøyta og mange flere. Politiet leder søket, men det er de frivillige som gjør jobben ute i felt. Heldigvis finner vi de fleste i god behold.

Under utdanningen som hundefører lærer man også mye om mentale reaksjoner, noe som er viktig kunnskap å ha med seg.

Min største «frykt» har alltid vært å finne noen i skogen, i mørket, som har tatt sitt eget liv og ikke ligger på bakken. Det har fulgt meg i nesten 30 år. Da jeg til slutt gjorde et slikt funn – i skogen, i mørket – var det også det funnet jeg raskest ble ferdig med. Kanskje nettopp fordi det hadde ligget i underbevisstheten så lenge og på mange måter var mentalt ferdig med det.

Til venstre: Saga og Mona har funnet figurant under lavine-trening!

Til høyre: Vilje og Mona går spor på Malta—høsten 25.

Funn

Å finne den savnede handler ofte om å få tildelt riktig søksområde. Samtidig er det like viktig å søke av områder for å bekrefte at den savnede *ikke* er der. Når man er så heldig å få riktig område og faktisk finner, er det en helt fantastisk følelse.

Det har blitt noen funn gjennom årene, men to husker jeg spesielt godt – og de er litt morsomme:

Det første var tidlig i karrieren. Vi var få hundeførere i distriktet og ble kalt ut langt inne på Finn-skogen, nær midnatt. En venninne og jeg reiste sammen, hver med vår tisper. Da vi kom fram, sto seks politimenn der. Da vi steg ut av bilen, fikk vi litt følelsen av at de tenkte «Åja, vi skal belemres med kvinnfolk ...».

Vi ble satt i søk, med ønske om sporoppsøk rundt bolig. Vi som hundeførere visste at jeg hadde den beste sporhunden, så jeg kjørte oppsøk langs veien, fikk sporutgang, og vi gikk rett opp i skogen. Plutselig ble det slakk i lina. Jeg myser i hodelykta og ser bakenden av en hund som logrende står med resten av kroppen inne under et tett grantre. Jeg ser noe grått som beveger seg og tenker «f... katt». Men da jeg kommer nærmere, ser jeg at det er en person. Fra vi startet søket til funn, gikk det maks 20 minutter.

Resultatet når vi kom tilbake? Hundene fikk sitte i politibilene, vi ble invitert med på politistasjonen på kake midt på natta, og det var ikke måte på godord – til tross for at vi var kvinnfolk ☹️

Det andre funnet var med hannhunden. Vi var nesten ferdige med søksområdet da han forsvinner under et stort grantre og kommer tilbake med en hanske. Vi lette etter en dement dame. Hansken var tørr, selv om det var januar. Jeg ringte inn for å sjekke om hun hadde hatt hansker. Samtidig ser jeg at hunden jobber intenst på et spor og plutselig drar avgårde. Så hører jeg kraftig bjeffing.

Jeg løper etter og kommer ut på et åpent område. Der sitter damen, helt rolig, med hunden ved si-

den av seg. Vi får kontakt, og sammen med innsatsleder blir vi enige om å gå ned mot veien. Damen skravler i vei, og på turen ned sklir vi og ramler på baken.

«Vi er da noen kløner», sier jeg.

«Ja», sier hun, «men han er fin», og peker på Argh. Ja, du skulle bare visst, tenkte jeg.

Selv om man går mange titalls søk hvert år, veier slike funn opp for alt arbeidet. Det er dessverre ikke alltid man redder liv, men et funn gir uansett familien svar.

Har jeg tid?

Å trene redningshund blir en livsstil. Det krever gjerne to–tre treninger i uka med treningslaget, og mange reiser også på samlinger i helgene. Over tre år må man trene jevnt og målrettet. Det er heller ikke slik at man kan komme og gå som det passer. Vi er avhengige av hverandre, og du kan ikke utdanne en redningshund alene.

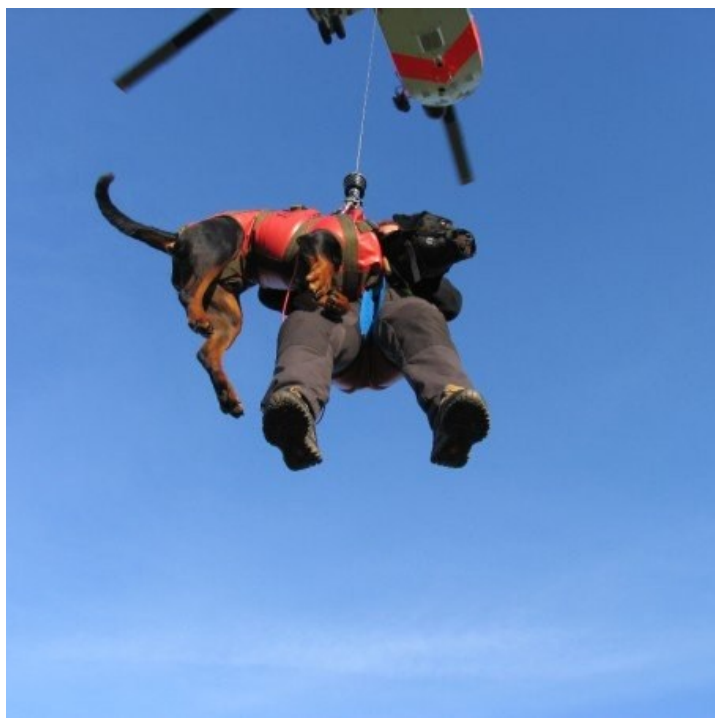
Selvsagt kan man ikke delta på alt, men det kreves relativt stabilt oppmøte. Treningslagene har noe ulike krav, men felles for alle er at vi stiller opp for hverandre og er på trening til alle er ferdige. Samtidig er det å forvente at godkjente ekvipasjer stiller opp i laget etter ferdig utdanning også, og gir tilbake til de som har hjulpet de på veien opp.

Norske Redningshunder er ingen hundeklubb. Individualister bør finne andre aktiviteter. NRH utdanner hunder og førere til redningstjenesten og vi gjør det sammen med andre.

Har du lyst til å finne ut om dette er noe for deg? Bruk kontaktinformasjonen jeg nevnte tidligere i artikkelen, og be om å få være med på noen treninger. Da får du raskt et innblikk i hva dette innebærer – og om det er noe du ønsker å satse videre på.

For meg og mine hunder er dette en livsstil vi ikke kunne tenkt oss annerledes!

Billedryss fra et variert liv som ekvipasjer i NRH

Over: Argh og Mona under helikopterløft.
Øverst til venstre: Saga og Mona klare for helikopterløft.

Nederst til høyre: Tingeling klar for ATV-søk.

Under: Vilje melder funn med bringkobbøl.

Fjellvettregler for hunder

I samarbeid med Lillehammer Dyreklinikk har vi fått tillatelse til å gjengi deres blogginnlegg med fjellvettregler for hunder og skiskader på hund (neste side).

Fjellvettreglene er utarbeidet av Mattilsynet, men her får dere litt ekstra info og tips under hvert punkt!

1. Vis respekt for sola

Sterk sol og UV-stråling kan forårsake snøblindhet. Symptomer på at hunden er blitt snøblind er:

- rennende, røde og irriterte øyne.

om hunden kniper igjen øynene og ønsker å unngå sollys.

Heldigvis finnes det en enkel løsning, solbriller til hunden er noe vi anbefaler om dere skal ut på fjellet i flere timere.

2. Se opp for solbrenthet

Påskesola kan være sterk og dette kan resultere i at hunden blir solbrent. Hundens ører, nese og andre kroppsdeler uten hår og pigmenter er ekstra utsatt. Hunder med tynn pels vil være mer utsatt en hunder med tykk pels. Dekk derfor til de områdene på hunden som er utsatt. Du kan også bruke en solkrem som er skånsom for hunden.

3. Se opp for såre poter

Sjekk hundens poter jevnlig, sår og skader kan oppstå på skiturer. Ha derfor med et par potesokker som hunden kan bruke ved behov. Potesalve bør du også ta med deg, dette vil forhindre at snø- og isklumper blir et problem mellom potene. Før du drar på tur vil det være smart å påse at hundens klør er velstelte og stuss/klipp pelstusene som stikker ut under labben.

4. Bruk riktig utstyr

Har du gått til innkjøp av nytt utstyr er det lurt å «gå inn» dette før du eventuelt starter en lang tur. Det er viktig at hunden har utstyr som er tilpasset kroppsfasong og til bruk, godt tilpasset utstyr vil

minske risikoen for skader og sår.

5. Legg ikke ut på langtur uten at hunden er trent

Skal du ut på en lang tur er det viktig at hunden din er godt trent. Med ski på beina vil du bevege deg rasker enn du ellers gjør ved en normal gåtur. Husk også på at det er tyngre for hunder å gå i løssnø og bære/trekke pulk og eller bagasje. Tilpass derfor fart og lengde på turen etter hvor god form hunden din er i.

6. Vær rustet mot uhell

Uhell kan oppstå når som helst, ta derfor alltid med førstehjelpsutstyr til hund og mennesker. Bandasje, potesokker, potesalve, sportstape og sårsalve er godt å ha tilgjengelig om noe skjer og du er langt unna hjelp.

7. Se opp for frostskaider

Frostskaider oppstår om hunden er utsatt for kulde over tid. Hundens poter ører, hale og kjønnsorganer er de mest utsatte områdene. Husk at du ikke skal gni hunden varm om du oppdager frostskaider, dette er noe dyrlegen må behandle. Ta med varmedekken eller et isolerende underlag som hunden kan bruke når dere tar pause.

8. Pass godt på valpen i kulda

Valper er utsatt for kulde, dette fordi en valp ikke kan regulere kroppstemperaturen på samme måte som en voksen hund. Dette gjør den mer eksponert for kulde og snø. Dette gjelder også for hunderaser med lite eller tynn pels.

9. Husk ekstra fôr

Høyt energiforbruk og kulde vil gjøre at hunden bør få i seg litt ekstra fôr. Eventuelt at du gir flere og hyppigere måltider. Ved å tilsette ekstra fett i maten vil hunden din få i seg mer kalorier. Det er også viktig at hunden får i seg rikelig med vann, så husk både vann og drikkeskål til din firbeinte venn.

10. Ikke gi hunden sjokolade

Det er nesten obligatorisk å ha med seg en Kvikk-lunsj på tur, men for all del ikke gi hunden sjokolade. Hunder tåler nemlig ikke teobromin, dette er et stoff som vi finner i produkter som sjokolade, kaffe, te, cola, og kakao. Mørk sjokolade er farli-

gere enn lys sjokolade, da denne inneholder mer teobromin. Ta heller med vanlige godbiter som hunden kan kose seg med.

Disse fjellvettreglene for hund er utviklet av Mattilsynet.

God tur!

Link til kilde: <https://>

www.lillehammerdyrelinikk.no/fjellvettregler-hund/

Skiskader på hund

Skisesongen er riktignok på hell for denne gang, men for dem som skal på skitur med hunden sin er dette høyst relevant! Som nevnt på forrige side, har vi fått tillatelse av Lillehammer Dyrelinikk til å gjengi blogginnlegg. Dette omhandler skiskader på hunden.

Hva er skiskader?

Som regel er skiskader overflatiske eller dype kuttskader på poter, [tredeputer](#) eller på hundens bein. Kuttskadene kan være så dype at knoklene komme til syne, vi ser også at skader på muskulatur og sener kan oppstå. Dette kan være smertefullt for hunden og hemme bevegeligheten. Ettersom slike kuttskader ikke alltid blør så mye er det ikke like lett å oppdage, ser du at hunden slikker seg på bein og poter under en pause bør du ta en nærmere titt. Ha et blodkar blitt skadet vil du se en del blod i snøen, dette kan virke ille men husk at blødninger virker større i snøen og at den stort sett stopper av seg selv.

Hvordan oppstår skiskader?

En skade kan fort oppstå når hunden løper foran eller bak skiene dine og den ønsker å krysse. Selv

om hunden ser hvor du går er den ikke like flink til å beregne hvor skiene er til enhver tid. Har du stålkanter på skien bør du derfor være ekstra oppmerksom. Vi anbefaler alle hundeeiere om å bruke ski uten stålkanter eller ski med stålkant på midten av skiene. Alternativ kan du slipe ned stålkantene foran og bak, da dette er de stedene som oftest skader hunden.

Når skaden først har skjedd

Har hunden din kuttet seg bør du se nærmere på såret, se hvor dypt kuttet er. Om kuttskaden er dyp og såret spriker bør du oppsøke en dyrlege. Dyrlegen kan da undersøke såret og sjekke hundens muskulatur, sener og nerver. Om skaden er såpass alvorlig (f.eks at hud og underhud er skadet) kan det være hunden må gjennomføre en operasjon. Før du oppsøker en veterinær kan du rense såret og legge på en bandasje som beskytter. Om hunden blør kraftig legger du på en bandasje med trykk. Blør gjennom bandasjen du har lagt på, legger du en ny over. Du kan gjerne bruke en selvheftende elastisk bandasje.

Blør hunden kraftig blødning eller har fått en alvorlig kuttskade kan hunden din gå i sjokk og få bleke slimhinner. Oppsøk veterinær umiddelbart.

Om tredeputene/labbene har fått seg en dyp skade er det viktig at hunden tar det fullstendig med ro, det samme gjelder kutt i nærheten av ledd. Hvis ikke kan det oppstå komplikasjoner. Om såret ikke får ro vil det kanskje ikke gro og det vil gå opp.

Er det snakk om et overfladisk sår kan kuttskaden trenger du kun å rense såret før du bandasjerer. Rens såret forsiktig og skift bandasje hver dag, dette bør du gjøre til såret har grodd (at det er tørt og en rur har dannet seg). Sår som ikke blør renses med saltvannssoppløsning. Om såret ikke gror eller om det setter seg puss/betennelse i såret bør du kontakte dyrlegen.

Utstyr du bør ha med deg

Standard førstehjelpsutstyr er viktig å ha med. Dette inkluderer:

- sår-rens
- kompresser og bandasje
- plastertape

- saks
- potesokker

Det finnes ulike førstehjelpspakker du kan kjøpe som inkluderer det du trenger.

Husk at skituren skal være en hyggelig og morsom stund for både to og firbeinte, god skitur!

Link til kilde: <https://www.lillehammerdyrelinikk.no/skiskader/>

Stor takk til Lillehammer Dyrelinikk for tillatelse til å gjengi disse blogginnleggene!

Ønsker du førstehjelpskurs for hund? Ta kontakt med din lokale dyrelinikk og spør om de tilbyr dette!

Min Rottweiler

Hvem: Gine Maren Sollien (59)

Hund: Lita, 5 måneder

Bosted: Hamar, Innlandet

Når og hvordan var ditt første møte med en rottweiler?

Har alltid likt rasen, men har ikke noe signifikant første møte som har gjort at jeg ble forelsket i rasen. Faren min var fuglehundoppdretter, og han sa alltid at rottweiler er en ordentlig hund – fin familiehund, hobbyhund og arbeidshund.

Hvorfor ble det akkurat rottweiler for deg?

Akkurat på grunn av de tingene jeg nevnte ovenfor. Jeg ønsket meg en hund jeg kunne trene med, gå tur med og gjøre morsomme ting sammen med. En bonus er jo at rottweiler er en vakker rase.

Hva elsker du mest med rasen?

At de VIL være med på ting, at de er nysgjerrige, treningsvillige, engasjerte og ivrige. I tillegg er de gode på sofakos når de har fått brukt hode og kropp.

Hva synes du kan være krevende med rasen?

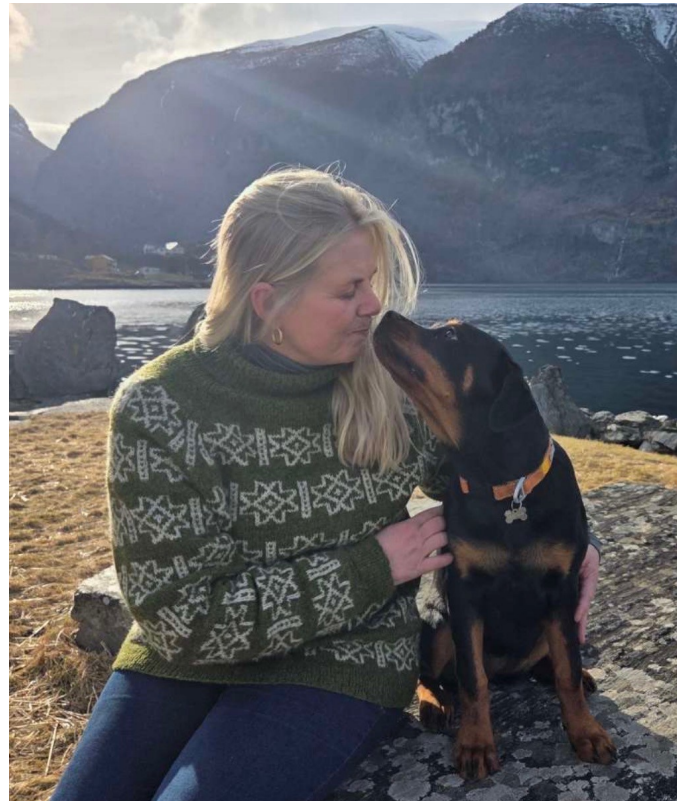
Det er vel mest hva andre tenker om rasen. Så ikke rasen i seg selv, men andres fordommer. Det er trist å oppleve.

Har du hatt hund før – eller var Lita din første?

Jeg har hatt en strihåret vorsteher, og da barna var små hadde vi en dvergpuddel som var omplassert til oss. I tillegg hadde jeg rottweilieren Grom, før Lita kom.

Hva bruker dere mest tid på sammen – tur, trening, konkurranser eller kos?

Siden Lita bare er knappe 5 måneder, så er det det å oppdage verden vi driver mest med. Hun er med meg nesten over alt, til og med på jobb i

psykiatrien. Vi jobber med å bli kjent, oppnå god kontakt og bygger en god relasjon. Vi leker og koser oss, rett og slett.

Har dere deltatt i utstilling, lydighet eller brukshundprøver?

Det har vi ikke, kanskje med tiden? Vi får se!

Hva er det rareste eller morsomste rottweilieren din har gjort?

Jeg ler av og med Lita hver eneste dag, hun gjør stadig morsomme ting!

Er det noen øyeblikk du aldri glemmer med denne hunden?

Det første døgnet var helt spesielt. Det å hente en valp og starte reisen med den føles veldig spennende! Ellers vil jeg slå et slag for alle disse små hverdagsøyeblikkene:

å våkne til at man hører at halen logrer, se hunden kose seg på tur og trening, leke, oppdage nye ting, etc. Og selvfølgelig kontakt og nærhet.

Hvordan reagerer folk når de møter dere på tur?

Nå som Lita er lita og søt vil jo «alle» hilse på, men når de spør om hva slags rase hun er og får til svar at det er en rottweiler, hender det seg at noen kvepper litt til.

Heldigvis synes de aller fleste at hun er veldig søt, morsom, har snille øyne og er rolig.

Hva svarer du dem som sier «rottweilere er farlige»?

Da spør jeg om de har noen erfaringer med rasen som gjør at de mener det? Også ville jeg nok ha sagt at alle hunder potensielt er farlige om de er feil oppdratt. Rottweilere er vokterhunder, og det instinktet skal man respektere. Man må anerkjenne hva slags hunderase man har kjøpt.

Har du et råd til nye eiere som vurderer rottweiler?

Ikke kjøp hund utelukkende på utseende. Viktig å gjøre seg godt kjent med rasen, dens instinkter, bruksområder, behov, helse med mer. De må vite at de kjøper en brukshund som trenger mer enn å bare «tusle gatelangs». Klart, individforskjeller finnes jo, men på generelt grunnlag vil en brukshundrase kreve fysisk og mental stimuli.

Er det noe du synes raseklubben kunne gjort mer av?

Hmm, her må jeg tenke! Da jeg skulle kjøpe rottweilervalp for første gang, og ikke kjente noen i miljøet, opplevde jeg det som vanskelig å finne et nøytralt kontaktpunkt der jeg kunne forhøre meg om oppdrettere av rasen.

Digitale foredrag knyttet til rasen kunne vært interessant.

Ellers gleder jeg meg veldig til pinsesamlinga på Sølén!

Hvordan er hverdagen deres – hjemme, jobb og hundeliv?

Jeg har hatt permisjon fra jobb i et par måneder fra da Lita kom i hus. Vanligvis har jeg en kontorjobb. Lita er med på jobb innimellom, også utforsker den store verden sammen. Hun er med meg på det aller meste, og vi koser oss veldig sammen.

Lita kom til meg da det var som kaldest i vinter, så vi jobber mye med å gå på do UTE. Valpetiden er ikke «bare bare», med tissing og bæsjing inne, tannfelling, valpebiting og raptuser.

Hva er hundens favorittleke eller favoritt-plass?

Hun er veldig glad i margbein, og ellers er hun glad i alt som beveger seg i litt høy hastighet – være seg buksebein, leker eller bånd. Hun ELSKER å løpe så ørene flakser!

Hvis rottweilieren din kunne si én ting til deg – hva tror du den ville sagt?

Blir du med? Kom igjen `a!!

Vil du bidra i spalten Min Rottweiler?

*Send oss en e-post til
rottweilerposten@rottweiler.no*

Dersom mange vil bidra blir vi nød til å plukke ut én!

*Spalten har som hovedmål å favne om «hverdagshunden». Det er mange med rottweile i Norge, men få som konkurrerer. Vi vil ha med **alle!***

TG Tromsø

Bakgrunn

I Tromsø var det en bruksgjeng som arrangerte kurs for å hjelpe ekvipasjer i gang med ulike hundeaktiviteter. Gjennom kursene dannet det seg en gruppe som ønsket en fastere struktur for aktivitetene, og vi begynte derfor å utforske muligheten for en mer formell organisering. I gruppen var det en rekke raser, men rottweileren var den mest representerte.

Dette førte til at vi søkte om å bli en del av Norsk Rottweilerklubb gjennom å etablere en egen treningsgruppe under raseklubben. En slik tilknytning ville gi oss mulighet til å drive med de aktivitetene som gruppen ønsket. Søknaden ble innvilget, og våren 2025 så treningsgruppe Tromsø (TG Tromsø) i Norsk Rottweilerklubb dagens lys.

Utebane

Sommeren 2025 fikk vi tilgang til et område hos en lokal bonde. Området hadde tidligere fungert som skøytebane om vinteren, og brukes i dag til gressproduksjon om sommeren. Etter første slåtten kunne gruppen ta i bruk området, og i løpet av høsten rakk vi både å arrangere kurs og gjennomføre en prøve.

Innendørs treningshall

Å trene hund i Tromsø byr på sine utfordringer, enten det er vinter eller vår. Takket være gode bekjenskaper fikk gruppen tilgang til et lokale midt i byen, som vi kunne bruke til hundetrening. Gruppens medlemmer gikk sammen og spleiset på kunstgress, og allerede i september kunne vi ta i bruk lokalet for hundetrening. Fra november ga vi også andre grupper mulighet til å trene der.

Aktiviteter og kurs

Gruppens medlemmer har vært ivrige etter å øke sin kompetanse, og har deltatt på både kurs og seminarer. Vi gjennomfører ukentlige fellestreninger, og det er mulig å reservere tid til egen trening i hallen. Ofte slår flere seg sammen og trener på eget initiativ.

Resultater til gruppens medlemmer

Gruppens aktivitetsnivå er relativt høyt, noe som også gjenspeiles i medlemmenes resultater. I løpet av 2025 har vi fått godkjente ekvipasjer, fra bronsemerket helt opp til både IGP3 og IGP-FH.

Planer fremover

Gruppens medlemmer har et klart ønske om å fortsette arbeidet med å utvikle både seg selv og hundene sine, særlig innenfor RIK-sporten. For å styrke kompetansen ytterligere har vi blant annet invitert tidligere norgesmester Liza Omelchenko til Tromsø i februar, slik at hun kan dele av sin erfaring og kunnskap med oss. Målet for samtlige av gruppas medlemmer er å kunne delta på prøver senere i år.

Mest av alt gleder vi oss over læringsreisen sammen, og setter stor pris på å få muligheten til å gjøre det gjennom Norsk Rottweilerklubb.

TG Tromsø, Norsk Rottweilerklubb

På bildet med hund som løper mot en ball, er eier og hundefører Ingrid Espejord med Explosive Angel Lava (til daglig kalt Frøya). Ingrid er en av gruppas engasjerte medlemmer som var med å starte TG Tromsø. Bildet er fra kick-off i januar.

Bildet på forrige side, med alle glade folk, er fra kick-off i januar for treningsgruppa. Kick-off ble avholdt vi i vårt innendørs treningslokale.

Avdelinger og treningsgrupper (TG) i Norsk Rottweilerklubb

Info om avdelingene er oppdatert etter protokoller fra årsmøtene. Info om TGene er hentet fra www.rottweiler.no

Avdeling Buskerud

Leder: Anders Romark
Nestleder/Sekretær: Ingerid Moe
Kasserer: Hege Kristin Strand
Styremedlem: Lone Sveum Bertelsen
Styremedlem: Anne Åbyholm
Mail: buskerud@rottweiler.no
Nettside: <https://www.rottweiler-buskerud.no/>

Avdeling Trøndelag

Leder: Kari Marte Olsen
Sekretær: Trude Folstad
Kasserer: Solfrid Stadvik
Styremedlem: Pia Stjerne
Styremedlem: Arve Solli
Styremedlem: Heidi Aanonli
Styremedlem: Gudrun Haave
Styremedlem: Inger Lande
Vara: Anita Katarina Johansen
Mail: trondelag@rottweiler.no
Nettside: <https://www.facebook.com/groups/192439920791378/>

TG Bore

Treningssted: *Sandnes*
Aktiviteter: Alle
Ansvarlig: Aleksei Kunash
Mail: tgbore@rottweiler.no

TG Drammen

Treningssted: *Drammen*
Aktiviteter: RIK/IGP
Leder/RIK-ansvarlig: Kristen Skistad
Mail: tgdrammen@rottweiler.no

TG Mandal

Treningssted: *Mandal*
Aktiviteter: IGP
Ansvarlig: Anne Mette Skilnand
Mail: tgmandal@rottweiler.no

TG Modum

Treningssted: *Modum*
Aktiviteter: alt, utenom IGP
Leder: Sten Hofstad
Mail: tgmodum@rottweiler.no
Tlf: 477 03 398

TG Soma

Treningssted: *Sandnes*
Aktiviteter: RIK/IGP, lydighet, spor
Leder: Steffen Oliversen
Mail: tgsoma@rottweiler.no
RIK-ansvarlig: Torstein Sirnes

TG Tromsø

Treningssted: *Tromsø*
Aktiviteter: RIK/IGP, NBF, annen bruksaktivitet
Leder: Ina Kongsnes
Mail: tgtromso@rottweiler.no
RIK-ansvarlig: Roy Drotz Nikolaisen

TG Toten

Treningssted: *Toten-distriktet*
Aktiviteter: RIK/IGP, lydighet, spor
Leder/RIK-ansvarlig: Linda Lønne Engen
Mail: tgtoten@rottweiler.no

Skjermdump: Nasjonalbiblioteket

Byens eneste firbente postbud i full mundur, rottweileren Zico og dens eier Rolf Inge Nilsen.

Posthunden

Rottweileren «Zico», en hund etter post. Den tre og et halvt år gamle hunden er Trondheims eneste firbente postbud. Sammen med sin eier Rolf Inge Nilsen deler Zico ut post og reklame til 390 husstander alle hverdager. Ved starten av ruten bærer Zico 25 kilo på ryggen.

En hund etter post

① HANS MELIEN
MORTEN ANTONSEN (foto)

Han kjenner hver eneste postkasse på Stubban og Berg. Snuser seg frem til de grønne boksene. Rottweileren Zico, tre og et halvt år gammel, byens eneste firbentek postbud. Ansiennitet i jobben fra 1983. Bringer ut post og reklamemateriell til 390 husstander alle hverdager i uken. Skattbar inntekt: Null!

Vi traff ham i Jonsvannsvelen. Zico stanset og satte seg ned på pienen langs fortauskanten. Vi skal ha en liten prat.

— Nå Zico, liker du deg som postbud?

Zicos brune øyne ser skakt på oss under skjermflua. Aner vi et lite nikk?

— Tungt å bære all denne posten vel, sier vi og røsker lett i veskene på Zicos rygg.

Zico reiser seg. Det går som en lek. Hufser på kroppen sin for liksom å demonstrere at denne bæra er rene barnematen.

— Han elsker jobben som postbud, sier Zicos eier, Rolf Inge Nilsen. Det er ikke bare for moro skyld at Nilsen bruker Zico i postombringelsen. Hunden gjør god nytte for seg. Rundt 25 kilo post blir lastet i de to veskene som Zico bærer på ryggen. — Han sparer meg for å bære meg skjev og skakk, sier Nilsen, som har regnet ut at Zico bringer ut ca. 10 000 kilo post og 7000 kilo reklamemateriell i løpet av ett år.

Zico begynte som postbud allerede som liten hvalp. Det var små problemer med å dressere ham til jobben. Riktignok kunne det hende at hundens jaktinstinkt tok overhånd når det dukket opp en katt på dens rute, men idag gletter ikke en gang Zico til side for slike distraherende småting. Overser

kort og godt de små eksemplarene av tigerslekten selv om de står og freser og skyter rygg på kort hold.

Zico har to og en halv times arbeidsdag, fra klokken 10.15 til klokken 12.45. Jobben er også Zicos daglige trim. — Hvis han ikke får bli med på postrunden en dag, og det hender en sjelden gang, blir Zico sur og furter. Det nytter ikke å blidgjøre ham med godbiter. Han overser meg fullstendig når jeg kommer hjem til ham, sier Nilsen.

Postverket yter ingen godtgjørelse til Zico. På den annen side gjør Zico det mulig for eieren å tjene noen ekstra slanter ved at han bærer ut reklamemateriell. — Det hadde jeg ikke klart uten Zicos hjelp, fastslår Nilsen.

Zico har sine faste plasser hvor han gjør sitt fornødne og eieren er meget påpasselig med å ta det opp i plastposer. Uten det ville nok klagene ha strømmet inn til Zico og jobben hans hengt i en tynn tråd. Nå blir Zico og hans eier bare møtt med smil og vennlige ord under postturen.

— Jeg synes det er veldig hyggelig å ha med meg en så god kamerat i jobben. Postombringelsen blir jo etter hvert preget av enstøngighet og rutine, men samværet med hunden gjør den mer meningsfylt, sier Nilsen. Under postturene får Zico ofte høre at han er «flink gutt», og dette forstår han å sette pris på. Det vises på hele hunden. Det er ikke nødvendig å putte i ham godbiter av forskjellige slag. Derimot setter Zico uhyre stor pris på å bli strøket varsomt langs munnvikene.

Men vi kan ikke hefte bort Zico og eieren lenger. De skal ut på en lang runde. Zico står og småtripper.

— Jaja, så går vi da Zico.

Zico kikker opp på sin eier og logrer med det som er igjen av den kuperte halen. Også rusler de to avsted...

Mandag 8. september 1986 kunne de av dere som levde da, ese om postbudet Rolf Inge Nilsen og hans trofaste rottweiler, Zico, i Adresseavisen.

Rolf Inge og Zico betjente 290 husstander, og Zico bar omtrent 25kg post i kløven nesten hver dag. Rottweilerposten vil tro at denne hunden var svært sterk og i god form!

I løpet av et år ble dette ca. 10 000kg post og 7000kg reklamemateriell.

Teksten tegner et godt bilde av en mann og hans beste venn—og kollega på fire bein. Skal vi tro eieren, så elsket Zico å jobbe. Akkurat slik en rottweiler skal :-)

KLIPPET!

ADRESSEAVISEN
MANDAG 8. SEPTEMBER 1986

«Zico» på jobb

Skjermdumpene vi publiserer her er dessverre litt vonde å lese—bruk zoome-muligheten.

Dere finner masse gamle utgaver av Rottweilerposten inne på Nasjonalbiblioteket sine nettsider, under «Tidsskrifter». Det er mye moro å lese.

Skulle dere sitte på noe gammelt rottweilerrelatert, som ikke er å finne på det store internettet, ønsker vi at dere tar kontakt!

Postbud på jobb. Zico og Rolf Inge Nilsen betjener 290 husstander på Stubban og Berg.

Årets mestvinnende rottweilere

2025

Listen er basert på innsendte resultater fra klubbens medlemmer. Plaketter til mestvinnende tisper og hanhunder ble delt ut under GF den 15.mars 2026.

Utstilling

Årets mestvinnende hannhund:

Infinity's Ice Breaker

Årets mestvinnende Tispe:

Nobel Advance Dreamy Oppdal

Hannhund	Antall utstillinger	Poeng
Infinity's Ice Breaker	5	260
Big Nico av Fearless Angel	5	128
Ambolt's Zivert	5	98
Kessis Heart Bastian	5	89
Villa Nordlys Aston Martin	5	72
Tispe	Antall utstillinger	Poeng
Nobel Advance Dreamy Oppdal	5	88
Kessis Heart Borghild	5	64
Knertebo's Uniq Fantasy av Texas	1	47

Lydighet

Årets Mestvinnende hannhund:

Explosive Angel Khan

Årets Mestvinnende tisper:

Toughten's Arctic Princess

Hannhund	Antall prøver	Poeng	Høyeste klasse
Explosive Angel Khan	5	42	LP 2
Tispe	Antall prøver	Poeng	Høyeste klasse
Toughten's Arctic Princess	4	36	LP 1
Gyda Von Casa Art	2	20	LP 1
Knertebo's Uniq Fantasy av Texas	1	8	LP 2
Ariana Vom Kirmesplats	2	6	LP 1

Rallylydighet

Årets Mestvinnende hannhund:

Hallingdalens Serbern Snoop

Årets Mestvinnende tise:

Ariana Vom Kirmesplatz

Hannhund	Antall prøver	Poeng	Høyeste klasse
Hallingdalens Serbern Snoop	4	22	RL 1
Tise	Antall prøver	Poeng	Høyeste klasse
Ariana Vom Kirmesplatz	5	38	RL 1

Bruks

Årets Mestvinnende hannhund:

Kraftverket's Fabulous Fendi

Årets Mestvinnende Tise:

Knertebo's Uniq Fantasy av Texas

Hannhund	Antall prøver	Poeng	Høyeste klasse
Kraftverkets Fabulous Fendi	5	30	D Spor
Ambolt's VillBåsting	3	12	A Spor
Tise	Antall prøver	Poeng	Høyeste klasse
Knertebo's Uniq Fantasy av Texas	1	8	D Spor
Toughten's Arctic Princess	1	4	C Spor

RIK – IGP

Årets Mestvinnende hannhund:

Bernweiler's Troy

Årets Mestvinnende Tise:

Team Extreme Explosive

Hannhund	Antall prøver	Poeng	Høyeste klasse
Bernweiler's Troy	1	14	IGP 1
Explosive Angel Hades	2	6	IGP 3
Tise	Antall prøver	Poeng	Høyeste klasse
Team Extreme Explosive	3	12	IGP 3

RIK – IBGH OG LF

Årets Mestvinnende hannhund:

Årets Mestvinnende Tispe:

Ambolt's Øydis

Hannhund	Antall prøver	Poeng	Høyeste klasse
Tispe	Antall prøver	Poeng	Høyeste klasse
Ambolt's Øydis	1	14	IBGH 1 (88p)
Shenina's Just Between Us	1	14	IBGH 1 (83p)

RIK – SL

Årets Mestvinnende hannhund:

Årets Mestvinnende Tispe:

Knertebo's Uniq Fantasy av Texas

Hannhund	Antall prøver	Poeng	Høyeste klasse
Tispe	Antall prøver	Poeng	Høyeste klasse
Knertebo's Uniq Fantasy av Texas	1	12	SL 2

Smeller

Årets Mestvinnende hannhund:

Årets Mestvinnende Tispe:

Toughten's Arctic Princess

Hannhund	Antall prøver	Poeng	Høyeste klasse
Tispe	Antall prøver	Poeng	Høyeste klasse
Toughten's Arctic Princess	2	10	Klasse 1

Diplomer for oppnådde resultater i 2025

Utstilling

Hundens navn	Oppnådd resultat 1	Oppnådd resultat 2	Eier
Ambolt's Zivert	Norsk Utstillings Champion NO UCH	NRK Klubbchampion NRK KLBCB	Monika Johansen
Big Nico av Fearless Angel	Norsk Veteran Champion NOVet CH		Sturla Kvalvik
Kraftverkets Electra	NRK Klubbchampion NRK KLBCB		Lin Baldwin
Kraftverkets Fabulous Fendi	Norsk Utstillings Champion NO UCH	NRK Klubbchampion NRK KLBCB	Frank Holthe
Kraftverkets Glitter Girl from Sumo	Norsk Utstillings Champion NO UCH	NRK Klubbchampion NRK KLBCB	Marit Edvarden
Shenina's Legend	Norsk Junior Champion NJr CH		Kristin Johansen Sedal

Lydighet

Hundens navn	Oppnådd resultat 1	Oppnådd resultat 2	Eier/fører
Ambolt's Åstorp Tor	Bestått bronsemerke		Linda Lønne Engen
Explosive Angel Khan	Mellomtittel LP 2	Opprykk til LP 3	Camilla Telnes
Kessis Hearts Borghild	Bestått bronsemerke		Brit Stensgaard
Jeppekroken's Una	Bestått bronsemerke		Steinar Moen
Smællen Kasper i Røvervisa	Bestått bronsemerke		Iselin Østby Holen
Smællen Knerten i knipe	Bestått bronsemerke		Pål Ellingsen Byfluglien
Wasappo's Othelia	Bestått bronsemerke		Evelyn S. Hansen

Bruks

Hundens navn	Oppnådd resultat 1	Oppnådd resultat 2	Eier/fører
Ambolt's Øyvind	Opprykk til C Spor NBF		Bente Solberg
Emcalo Prada	Bestått Modul 3 Norske Redningshunder		Ståle Rivelsrud
Emcalo Prada	Bestått Modul 4 Norske Redningshunder		Ståle Rivelsrud
Explosive Angel Khan	Godkjent D Rundering NBF		Camilla Telnes
Kraftverkets Fabulous Fendi	Godkjent D Spor NBF	Mellomtittel SpH D	Frank Holthe
Kraftverkets Glitter Girl from Sumo	Godkjent D Spor NBF	NKK's Kåringsprøve	Marit Edvardsen
Nobel Advance Barney	NKK's Kåringsprøve		Linn Amalie Brekke
Shenina's Just Between Us	NKK's Kåringsprøve		Ann Cathrin D. Lien

RIK

Hundens navn	Oppnådd resultat 1	Oppnådd resultat 2	Oppnådd resultat 3	Oppnådd resultat 4	Eier/fører
Ambolt's Zivert	Bestått Ferdelsprøve BH-VT				Monika Johansen
Ambolt's Øydis	Bestått Ferdelsprøve BH-VT				Håvard Flattum
Ambolt's Øydis	Bestått IBGH 1				Håvard Flattum
Ambolt's Øyvind	Bestått Ferdelsprøve BH-VT				Bente Solberg
Bernweiler's Troy	Bestått IGP 1				Line Dalen
Explosive Angel Hades	Norgesmester IGP 3	Deltager NOM 2025	3.plass lag NOM 2025	Deltager IFR WCH 2025	Anne Mette Skilnand
Heitmøllers Bravo Ecco	Bestått Ferdelsprøve BH-VT				Jorun Skogen
Kraftverkets Electra	Bestått Ferdelsprøve BH-VT				Lin Baldwin
Shenina's Just Between Us	Bestått Ferdelsprøve BH-VT	Bestått IBGH 1			Ann Cathrin D. Lien
Team Extreme Explosive	2.plass NM 2025 IGP 3	Deltager NOM 2025	3.plass lag NOM 2025	Deltager IFR WCH 2025	Christopher Lunde

Rallylydighet

Hundens navn	Oppnådd resultat 1	Oppnådd resultat 2	Eier/fører
Ariana Vom Kirmesplatz	Mellomtittel RL 1		Elin Dalum Randen

Smeller

Hundens navn	Oppnådd resultat 1	Oppnådd resultat 2	Eier/fører
Emcalo Prada	Mellomtittel SMK 1		Ståle Rivalsrud

Norsk Dyrehelse

NRKs Terminliste for 2026

NB: Listen viser ikke passerte datoer. 18.-19.april avholdes det rasespesial på TG Toten sitt anlegg, på Raufoss/Trevatn, og ikke i Vestfold.
Listen legges ut med forebehold om endringer og feil.

18-19 April	Dobbel spesialutstilling	Utstillingskomiteen	Vestfold
18-19 April	RIK prøver	TG Soma	Soma, Rogaland
<u>29 April</u>	Spor (NBF) D + A	Brukskomiteen	Rakkestad
9-10 Mai	MH	Avd. Trøndelag	Trondheim
9-10 Mai	MH	Mental	Toten
<u>14 Mai</u>	Rundering (NBF) D + C + B	Avd. Trøndelag	Trondheim
16-17 Mai	IFR World <u>Winner Show</u>		Ungarn
22-25 Mai	Pinsesamling 2026	Brukskomiteen	Sjølenstua
<u>26 Mai</u>	Kåringsprøve	Brukskomiteen	Sjølenstua
<u>28 Mai</u>	Kåringsprøve	Avd. Trøndelag	Trondheim
<u>3 Juni</u>	LP1	Lydighetskomiteen	Østlandet
<u>6 Juni</u>	Rundering (NBF) Alle klasser	Brukskomiteen	Rakkestad
<u>7 Juni</u>	Spor (NBF) Alle klasser	Brukskomiteen	Rakkestad
<u>10 Juni</u>	LP2	Lydighetskomiteen	Østlandet
12-14 Juni	NKK Sandefjord (NV)	NKK	Sandefjord
13-14 Juni	ADRK- <u>WELTSIEGER</u>		Tyskland
19-21 Juni	NM IGP		Ikke fastsatt
<u>24 Juni</u>	Sommercup Brukslydighet	Brukskomiteen	Rakkestad
<u>30 Juni</u>	Kåringsprøve	Brukskomiteen	Rakkestad
<u>1 Juli</u>	Sommercup Brukslydighet	Brukskomiteen	Rakkestad
<u>3 Juli</u>	Spesialutstilling	Avd. Trøndelag	Trondheim
4-5 Juli	NKK Trondheim	NKK	Trondheim
18-19 Juli	Dobbel spesialutstilling	Utstillingskomiteen	Besseggen
<u>29 Juli</u>	Sommercup Brukslydighet	Brukskomiteen	Rakkestad
1-2 August	NKK Fauske	NKK	Fauske
<u>5 August</u>	Sommercup Brukslydighet	Brukskomiteen	Rakkestad
3-8 August	IFR World Championships IGP + IFH I II		Finland
13-16 August	NM Bruks (NBF)		<u>Holmestrand</u>
15-16 August	NKK Tromsø	NKK	Tromsø
<u>17 August</u>	Spor (NBF) D + C	Avd. Trøndelag	Trondheim
<u>19 August</u>	Kåringsprøve	Brukskomiteen	Rakkestad
22-23 August	Dobbel spesialutstilling	Avd. Buskerud	Modum
29-30 August	NKK Rogaland	NKK	Rogaland
<u>5 September</u>	LP alle klasser (klubbmesterskap)	Lydighetskomiteen	Østlandet
5-6 September	MH	Avd. Trøndelag	Trondheim
11-13 September	Nordisk Mesterskap Bruks		Danmark
19-20 September	ADRK <u>KLUBBSIEGER</u>		Tyskland
26-27 September	Spor (NBF) Alle klasser (klubbmesterskap)	Brukskomiteen	Rakkestad
10 Oktober	Spesialutstilling	Utstillingskomiteen	Østlandsområ

På reisefot med hund i EU/EØS-land

Allerede nå er det lurt å starte forberedelsene dersom man skal på ferietur med hunden.

Hva slags vaksiner og kurer må hunden ha for innreise i landet du ha med hunden til? Hva gjelder når du skal tilbake igjen til Norge?

Noen land krever at rottweileren skal ha munnkurv på i det offentlige rom. Har dere øvd på det i forkant?

Denne listen er ikke uuttømmelig, og lesere anbefales å søke informasjon selv. Aktuelle nettsider kan være www.mattilsynet.no og tilsvarende organ for landene man skal besøke.

I denne mini-guiden tar vi kun for oss å reise til Norge i land **innenfor EU og EØS**.

All informasjon er hentet fra Mattilsynets sider:

Kravene til identifikasjon og hvor mange hunder du kan reise med

Hunden skal være ID-merket med mikrochip som oppfyller ISO-standard 11784 og benytte HDX- eller FDX-B-teknologi.

Hunden må ha EU-kjæledyrpass. Passet skal være utstedt av autorisert veterinær i Norge eller et annet land i EU/EØS. For at passet skal være gyldig, må det være signert av deg som eier hunden.

Du kan ha med deg inntil fem hunder, og du kan bare reise med dine egne dyr.

(For regler dersom du reiser med flere enn fem hunder og andres dyr, se www.mattilsynet.no)

Ormekur for hund ved innreise til Norge fra land i EU/EØS – hovedregel

Hunden skal være behandlet mot parasitten revens dvergbendelorm (*Echinococcus multilocularis*) før den kommer til Norge.

For hunden kan parasitten være belastende, men den er som regel ikke farlig. Hvis mennesker blir smittet av parasitten, kan det i verste fall være dødelig.

Ormekuren må

- gjennomføres mellom 24 og 120 timer før hunden kommer til Norge

- gjennomføres av en autorisert veterinær i landet hunden reiser fra når den skal til Norge

- gjennomføres med et godkjent preparat som inneholder for eksempel praziquantel eller epsiprantel

- dokumenteres i EU-kjæledyrpasset eller EU-helsesertifikatet av veterinæren

Det er bare autoriserte veterinærer i land i EU/EØS som kan gi og dokumentere behandlingen.

Selv om det ikke er et krav, anbefaler Mattilsynet at hunden får en ekstra behandling etter at den er tilbake i Norge. Denne anbefalingen gjelder dersom hunden har vært utsatt for smitterisiko etter behandling og før den kommer til Norge.

Rabiesvaksine for hund

Hunden skal ha gyldig rabiesvaksine ved innreise til Norge. Dette gjelder ikke hvis du reiser med hund fra Sverige.

Disse punktene må være oppfylt for at rabiesvaksinen skal være gyldig:

- Dyret må være minst 12 uker gammelt før det kan få rabiesvaksinen.
- Dyret må være ID-merket med mikrochip før det får rabiesvaksinen.
- Vaksinen må være godkjent, og veterinæren som setter vaksinen må følge den enkelte vaksineprodusentens anbefaling.
- Når dyret får vaksinen for første gang, må du vente 21 dager før vaksinasjonen er gyldig.
- Hvis du vaksinerer dyret på nytt mens den forrige vaksinen fortsatt er gyldig, er den nye vaksinen gyldig med en gang.
- Hvis du vaksinerer dyret på nytt, men den forrige vaksinen er utløpt, må du vente 21 dager før den nye vaksinen er gyldig.
- Vaksinen skal være dokumentert i EU-kjæledyrpasset.

Rabiesvaksinen må altså «få virke» i 21 dager før reise ved førstegangsvaksinasjon eller forrige rabiesvaksine er utløpt. Rabiesvaksinen må man ha dersom man reiser mellom andre land enn Sverige og Norge.

Ormekur til hund når du reiser ofte over grensen (28-dagersregelen) – unntak fra hovedregelen

Hvis du reiser ofte med hunden i EU/EØS-området, kan du behandle hunden løpende mot parasitten revens dvergbendelorm (*Echinococcus multilocularis*) med maksimalt 28 dagers mellomrom (28-dagersregelen).

For hunden kan parasitten være belastende, men den er som regel ikke farlig. Hvis mennesker blir smittet av parasitten, kan det i verste fall være dødelig.

Hvis du vil behandle hunden løpende (28-dagersregelen), gjelder disse punktene:

- Alle behandlingene, fra den første til den siste, må gis i et land i EU/EØS av en autorisert veterinær.
- Du må alltid starte opp med å få behandlet hunden på to ulike datoer med maksimalt 28 dagers mellomrom.

Behandlingene kan gjennomføres på én av disse måtene:

- begge i Norge før utreise
- én i Norge og én i et annet land i EU/EØS
- begge i et annet land i EU/EØS

Før hunden krysser grensen inn til Norge, må den alltid ha fått to behandlinger, og det må ha gått minst 24 timer fra første behandling.

Du må vedlikeholde behandlingen minst hver 28. dag.

Veterinæren må dokumentere behandlingene i hundens EU-kjæledyrpass.

Veterinæren må notere klokkeslettet for hver behandling. Hvis hunden får første behandling klokken 10, må den få neste behandling senest klokken 10 på dag 28. Dette gjelder for alle behandlingene fra den første til den siste.

Dersom du skal på dagstur til et annet EU/EØS-land, for eksempel Sverige, må du behandle hunden etter 28-dagersregelen.

Prinsippet bak 28-dagersregelen er at man unngår at bendelorm-eggene utvikles til voksne mark som kan smitte videre. Dersom man vil avslutte den løpende behandlingen, skal det foretas en siste behandling i Norge senest 28 dager etter siste behandling. Dette gjelder også etter dagsturer.

Land med unntak fra regelen om ormekur

Hunder som kommer direkte til Norge fra Finland, Malta, eller Irland, trenger ikke behandling mot parasitten revens dvergbendelorm (*Echinococcus multilocularis*).

Revens dvergbendelorm finnes ikke i Finland, Malta og Irland, så hunden kan ikke bli smittet i disse landene. Hunden skal ha fått behandling mot Revens dvergbendelorm før den reiser inn i disse landene.

Grensekontroll

Gå på rød sone i tollene. Vis frem dyrene og dyrenes dokumenter til Tolletaten.

Hvis du ikke oppfyller kravene

Hvis du ikke oppfyller kravene til identifikasjon, rabiesvaksine, ormekur og at rasen må være lovlig, må du enten returnere med dyrene til landet dere kom fra, eller betale for oppstalling (hundepensjonat eller lignende).

Kilde: www.mattilsynet.no//dyr/kjaeledyr/reise-med-kjaeledyr/reise-til-norge-med-hund-fra-eu-eos

I tillegg finnes det seøvfølgelig regler for reise mellom Norge og land utenfor EU. Det kan være en liten «jungel» av informasjon å sette seg inn i, så start tidlig!

Krav om bruk av munnkurv og raseforbud

Blant annet Frankrike og Spania har strenge regler for hunder som havner under kategorien «farlige hunder». Rottweiler er dessverre på

denne listen i flere land, og står i fare for å havne på den—og/eller i verste fall bli forbudt. I noen land er rottweiler allerede forbudt å ta med seg.

Derfor: søk informasjon fra pålitelige kilder i landet du skal til. Dette kan være regjering og deres ekvivalent til vårt Mattilsyn.

Skal du reise uten hunden din? Book hundepass allerede nå!

Snakk med andre hundeeiere om deres erfaringer, og be gjerne de ulike pensjonatene eller privatpersonene om referanser.

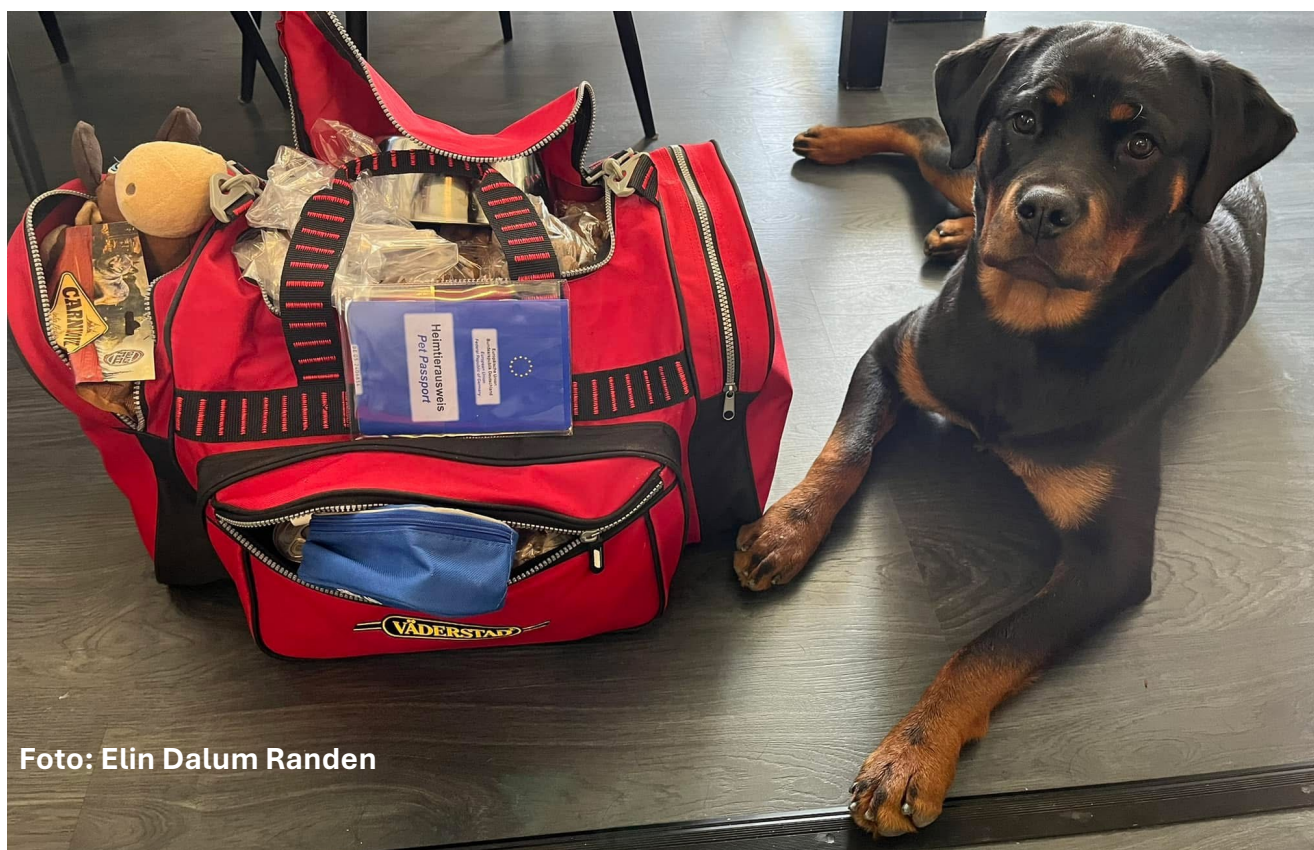

Foto: Elin Dalum Randen

Pass, førstehjelpsutstyr, munnkurv, bånd, sele, mat, leker og godis må være med i bagen når man skal utenlands!

Til denne utgaven har vi mottatt en flott tegning fra Birgit, 8 år! Tegningen viser tante Elin og onkel Jostein sin rottweiler, Frigg. Både Birgit og lillesøster Signe (5 år) er veldig glad i Frigg, og synes det er kjempegøy å få trene og gå tur sammen med henne. Rottweilerposten takker for et koselig bidrag!

Vil **du** bidra til Rottweilerposten?

Send oss informasjon, artikler, meninger, bilder, fortellinger, reisebrev, tegninger—vi tar i mot alt rottweiler-relatert!

Vi trenger 1 person som kan bidra i spalten «Min Rottweiler» i neste utgave. Her skal ALLE med—og vi ønsker å sette fokus på «hverdagshunden». Det er tross alt flest hverdager!

Kontakt: **rottweilerposten@rottweiler.no**

I neste utgave kan dere lese mer om...

Årets første rasespesial—TG Toten

Nala og Mexes—besøkshunder i fengsel (Røde Kors)

Pinsesamlingen på Sølen

...med mer!

INNSENDINGSFRIST: 1.juni 2026

